

Ден Сік КАН,
orcid.org/0000-0002-2191-4210
доктор політичних наук, професор,
професор кафедри східної культури і літератури
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка
(Київ, Україна) d.kan@kubg.edu.ua

Вікторія УРЯДОВА,
orcid.org/0000-0002-1349-2695
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри корейської і японської філології
Київського національного лінгвістичного університету
(Київ, Україна) viktoria.uriadova@knl.u.edu.ua

Катерина ЮГАЙ,
orcid.org/0009-0003-1363-9874
старший викладач кафедри східної культури і літератури
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка
(Київ, Україна) k.yuhai@kubg.edu.ua

ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН ОБСЦЕННОЇ ЛЕКСИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

У статті розглянуто обценну лексику корейської мови як філологічний та лінгвокультурний феномен, що відображає соціальні норми, ієрархічні відносини та ціннісні орієнтації корейського суспільства. Також приділено семантичній та прагматичній специфіці корейських обценізмів, їх функціонуванню в усному мовленні, молодіжному сленгу та медіадискурсі. Підкреслено, що актуальність вивчення обценної лексики корейської мови зумовлена низкою лінгвістичних, соціокультурних і прикладних чинників, що набувають особливої ваги в умовах глобалізації та зростання інтересу до корейської культури й мови. Доведено, що у корейській мові вживання лайливої або табуованої лексики залежить від віку, статусу, ступеню близькості між співрозмовниками та комунікативної ситуації. Її аналіз дозволяє глибше зрозуміти механізми мовної ввічливості, порушення норм, навмисної мовної агресії. Проаналізовано відмінності між поняттями **욕** (йок - лайка), **비속어** (бісок-о - вульгаризація) та **상소리** (сангсорі - груба, соціально маркована лексика. Доведено, що обценна лексика в корейській мові виконує не лише експресивну а й соціально-регулятивну функцію, тісно пов'язану з конфуціанською моделлю культури.

Розглянуто основні типи обценної лексики корейської мови, їхнє семантичне наповнення, прагматичні функції та особливості вживання в різних комунікативних контекстах – повсякденному мовленні, молодіжному сленгу, медіадискурсах та цифровому просторі. Дозволяє краще розуміти сучасну лінгвокультурологічну функцію обценних одиниць лексики у корейській мовній картині світу.

Наукова новизна полягає у філологічно вмотивованому розмежуванні понять **욕, 비속어, 상소리** та виявленні соціальної ієрархії та комунікативних стратегій корейського мовлення.

Практичне значення результатів полягає у можливості їх використання у викладанні корейської мови, перекладознавстві та міжкультурній комунікації.

Використання праць корейських та західних науковців дозволяє поєднати внутрішньомовний опис обценної лексики корейської мови з міжкультурним підходом до аналізу табуованої лексики. Зокрема, корейські дослідники **심현보** (Shim Hyun-bo), **이정희** (Lee Jeong-hee) у своїх працях провели аналіз частотності й характеристики обценної вульгарної лексики в масовому контексті NETFLIX та її вплив на іноземних студентів, які вивчають корейську мову.

В українському академічному дискурсі відсутні роботи з обценної лексики корейської мови, що додає ще більшу актуальність.

Ключові слова: обценна лексика, корейська мова, мовна агресія, мовне табування, прагматика, медіадискурс, соціальна ієрархія.

Den Sik KAN,

orcid.org/0000-0002-2191-4210

*Doctor of Political Sciences, Professor,
Professor at the Department of Oriental Culture and Literature
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University
(Kyiv, Ukraine) d.kan@kubg.edu.ua*

Viktorii URIADOVA,

orcid.org/0000-0002-1349-2695

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Korean and Japanese Philology
Kyiv National Linguistic University
(Kyiv, Ukraine) viktorii.uriadova@knl.u.edu.ua*

Kateryna YUHAI,

orcid.org/0009-0003-1363-9874

*Senior Lecturer at the Department of Oriental Culture and Literature
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University
(Kyiv, Ukraine) k.yuhai@kubg.edu.ua*

THE LINGUOCULTURAL PHENOMENON OF OBSCENE VOCABULARY IN THE KOREAN LANGUAGE

The article examines obscene vocabulary in the Korean language as a philological and linguistic-cultural phenomenon that reflects social norms, hierarchical relations, and value orientations in Korean society. Particular attention is also paid to the semantic and pragmatic specifics of Korean obscenities, their functioning in spoken language, youth slang, and media discourse. It is emphasized that the relevance of studying obscene vocabulary in the Korean language is determined by a number of linguistic, sociocultural, and applied factors that are becoming particularly important in the context of globalization and growing interest in Korean culture and language. It has been proven that in the Korean language, the use of abusive or taboo vocabulary depends on age, status, the degree of closeness between interlocutors, and the communicative situation. Its analysis allows for a deeper understanding of the mechanisms of linguistic politeness, norm violations, and deliberate linguistic aggression. The differences between the concepts of 욕 (yok – swearing), 비속어 (bisok-o – vulgarization), and 상소리 (sangsoori – coarse, socially marked vocabulary) are analyzed. It has been proven that obscene vocabulary in the Korean language performs not only an expressive but also a socially regulatory function, closely related to the Confucian model of culture.

The main types of obscene vocabulary in the Korean language, their semantic content, pragmatic functions, and peculiarities of use in various communicative contexts – everyday speech, youth slang, media discourse, and digital space – are considered. This allows for a better understanding of the contemporary linguistic and cultural function of obscene lexical units in the Korean linguistic worldview.

The scientific novelty lies in the philologically motivated differentiation between the concepts of 욕, 비속어, and 상소리, and in the identification of the social hierarchy and communicative strategies of Korean speech.

The practical value of the results lies in their potential use in teaching Korean, translation studies, and intercultural communication.

The use of works by Korean and Western scholars allows us to combine an intralinguistic description of obscene vocabulary in Korean with an intercultural approach to the analysis of taboo vocabulary. In particular, Korean researchers 심현보 (Shim Hyun-bo) and 이정희 (Lee Jeong-hee) analyzed the frequency and characteristics of obscene and vulgar vocabulary in the context of NETFLIX media content, as well as its impact on foreign students studying Korean.

There are no works on obscene vocabulary in the Korean language in Ukrainian academic discourse, which makes this research even more relevant.

Key words: *obscene vocabulary, Korean language, verbal aggression, linguistic taboo, pragmatics, media discourse, social hierarchy.*

Постановка проблеми. У сучасній корейській лінгвістиці зростає інтерес до дослідження маргінальних і соціально знижених пластів лексики як індикаторів культурних цінностей та комунікативних норм суспільства. Одним із таких явищ є сангсорі (상소리) – різновид обценної лексики, що функціонує в межах складної системи соціальної ієрархії

та мовного етикету. Попри наявність праць, присвячених корейській системі ввічливості, прагматиці та соціолінгвістичним аспектам 욕설 (йоксоль), 상소리 (сангсорі) як цілісний лінгвокультурний феномен досі не отримало комплексного осмислення.

Наукова проблема полягає в необхідності системного аналізу сангсорі не лише як різновиду

грубої або табуїрованої лексики, а як багатовимірною явища, що відображає соціальну стратифікацію, культурні уявлення про мовну допустимість та прагматичні стратегії міжособистісної взаємодії. Особливої уваги потребує дослідження його семантичної специфіки, функціональної варіативності та трансформацій у сучасному медійному й цифровому просторі.

Таким чином, актуалізується потреба в лінгвокультурному та соціолінгвістичному підході до аналізу сангсорі як маркера культурної ідентичності та динамічних змін у мовній нормі сучасного корейського суспільства.

Аналіз останніх досліджень. Інтерес до обсценної лексики зумовлений зростанням ролі неформального й цифрового дискурсу, у межах якого переосмислюються традиційні норми мовної допустимості. Попри табуїваний характер, вона є важливою складовою живого мовлення та виконує соціально-прагматичні функції. У корейській мові сангсорі (상소리) історично регламентується системою соціальної ієрархії та категорією ввічливості, сформованою під впливом конфуціанської етики, однак у сучасному молодіжному й медійному просторі набуває нових – експресивних та ідентифікаційних – функцій.

Теоретичні підходи до аналізу табуїрованої мови розроблено у працях Кіта Аллана, Кейт Беррідж (Allan, Burridge, 2006) та Джонатана Калпєра (Calperer, 2011), які трактують обсценізми як культурно марковані одиниці й засоби вербальної агресії. У корейському контексті структурні та соціолінгвістичні аспекти висвітлено в дослідженнях Хо Мін Сонга (Sohn, 1999) і Кім Сонг До (김성도, 2010), а систему ввічливості – у працях Люсі Браун та Пак Йонг Суна.

Сучасні корейські науковці – Кім Мін Джонг (김민정, 2015), Лі Джонг Хун (이정훈, 2018), Джонг Хе Гьонг (정혜경, 2019), Чхве Кьонг Бонг (최경봉, 2020) – аналізують 욕설 у соціолінгвістичному та прагматичному вимірах, що свідчить про перехід від описового підходу до комплексного лінгвокультурного осмислення обсценної лексики корейської мови.

Актуальність статті зумовлена не лише зростанням інтересу до сучасної корейської лінгвістики, а й зростанням інтересу до маргінальних і соціально знижених пластів лексики як джерела інформації про культурні цінності та комунікативні норми суспільства, тобто до обсценної лексики.

Метою статті є проаналізувати обсценну лексику корейської мови як лінгвокультурний феномен та визначити її роль у відображенні соціальних і культурних норм.

Постановка завдання. Для досягнення поставленої мети передбачається розв'язання наступних завдань:

- 1) Окреслити теоретичні підходи до вивчення обсценної лексики в сучасній лінгвістиці;
- 2) Чітко розмежувати поняття 욕, 비속어 та 상소리 в корейській мовній традиції;
- 3) Проаналізувати лінгвокультурну специфіку корейських обсценізмів;
- 4) Визначити їх функціонування в контексті соціальної ієрархії та сучасного дискурсу.

Методологічну основу досліджень становить:

- 1) Лінгвокультурологічний метод – для аналізу культурно зумовлених значень обсценних одиниць;
- 2) Соціолінгвістичний підхід – для виявлення зв'язку між мовною агресією та соціальною ієрархією;
- 3) Прагматичний аналіз – для дослідження комунікативних функцій лайки;
- 4) Описовий метод – для систематизації мовного матеріалу.

Матеріалом дослідження слугують лексичні одиниці зафіксовані в корейських глумачних словниках, спеціальних словниках, а також приклади із сучасного розмовного мовлення та медіапростору.

Теоретичні засади дослідження. За даними корейського дослідника Кім Сонг До, обсценна лексика корейської мови трактується як сукупність лексичних одиниць із табуїрованою або знижено-експресивною семантикою, вживання яких обмежене переважно неофіційними комунікативними ситуаціями (김성도, 2010: 228–235). Це означає, що у межах сучасної лінгвістики обсценна лексика розглядається як соціально маркований пласт мови, що відображає порушення нормативних моделей мовленнєвої поведінки. Водночас, у лінгвокультурології вона інтерпретується як носій культурно значущих смислів, пов'язаних із табу, владою та емоційною експресією. На відміну від західних мов, де домінує тілесна та сексуальна обсценність, корейські обсценізми значною мірою реалізують оціночну та принизливу функцію, спрямовану на соціальні або моральні характеристики адресата (Allan, Burridge, 2006: 237–253).

Важливим теоретичним підґрунтям є концепція ввічливості та мовної ієрархії, згідно з якою порушення мовних норм у корейській культурі сприймається як порушення соціального порядку. Професор Амстердамського університету Люсі Браун підкреслює контекстуальну варіативність обсценізмів – вони завжди соціально марковані (Brown, 2011: 1–26).

Виклад основного матеріалу. Обсценна лексика корейської мови функціонує в межах складної сис-

теми соціальної регуляції мовлення, що історично сформувалася під впливом конфуціанської етики, ієрархічності суспільства та розвиненої системи мовної ввічливості. На відміну від багатьох європейських мов, де домінує тілесно-сексуальна обценність, у корейській мовній традиції переважають соціально марковані образи, спрямовані на зниження статусу співрозмовника. Саме тому аналіз сангсорі (**상소리**) потребує врахування не лише семантичного, а й прагматичного та соціокультурного вимірів.

Корейська обценна лексика характеризується переважанням соціально-оцінних і зооморфних метафор (**개, 놈, 년**), які слугують інструментом різкої деградації соціального статусу адресата. Такі одиниці не лише передають негативну оцінку, а й порушують базові норми конфуціанської етики мовлення. Також ключовою характеристикою обценної лексики корейської мови є чітка залежність від статусу мовців. Уживання **상소리** (обценної лексики) в асиметричних комунікативних ситуаціях розцінюється як соціально неприйнятне (Sohn, 1999: 410–416).

Таким чином, використання обценізмів у корейській мові безпосередньо пов'язане зі статусними відносинами між комунікантами. У вертикальній комунікації лайка виконує функцію соціального виклику, тоді як у горизонтальній – може слугувати засобом групової ідентифікації або експресивної солідарності (이정훈, 2018: 73–101).

У сучасній філології спостерігається стійка тенденція до переосмислення статусу стилістично зниженої та соціально маркованої лексики. Те, що тривалий час вважалося периферійним або ненормативним мовним матеріалом, нині розглядається як важливий об'єкт розмовного аналізу, здатний репрезентувати глибинні механізми мовної свідомості, культурні табу та соціальні ієрархії. Обценна лексика як складова розмовного мовлення відіграє особливу роль у відображенні емоційних станів, конфліктних ситуацій та міжособистісних відносин.

У межах лінгвістики обценна лексика розглядається не лише як засіб мовної агресії, а й як повноцінна частина лексичної системи мови, що має власну семантику, прагматику та дискурсивні функції (Culprer, 2011: 254–266). Корейська мова є особливо показовою для такого аналізу, оскільки її мовна система тісно пов'язана з конфуціанською етикою, чіткою соціальною ієрархією та регламентованими нормами мовної поведінки. У цьому контексті використання обценної лексики набуває не лише мовного, а й культурного значення, виступаючи маркером порушення соціальних норм або, навпаки, неформальної солідаризації.

У корейській лінгвістиці для позначення ненормативної лексики використовуються кілька термінів: **욕** (йок), **비속어** (бісок-о) та **상소리** (сангсорі), які, попри часткове семантичне перекриття, мають різне охоплення і функціональне навантаження.

1) **욕** (йок) або **욕설** (йоксоль) – це лексичні та фразеологічні одиниці, основною функцією яких є пряме образливе, принизливе або агресивне звернення до адресата. Зазвичай **욕** (йок) спрямовані на конкретну особу або групу осіб і виконують насамперед прагматичну функцію мовленевого нападу. У молодіжному сленгу **욕** можуть частково десемантизуватися та використовуватися як емоційні маркери, однак їх первинна функція образи зберігається.

2) **비속어** (бісок-о) – має ширше поняття та охоплює розмовну, знижену або стилістично грубу лексику, яка не обов'язково має образливий характер. **비속어** (бісок-о) часто використовується для зниження стилю висловлювання, створення ефекту неформальності або експресивності. У молодіжному сленгу **비속어** (бісок-о) можуть виконувати функцію мовної ідентифікації групи, не спрямовуючись на приниження адресата.

3) **상소리** (сангсорі) – найбільш радикальний різновид ненормативної лексики, що включає вульгарні, табуйовані та соціально неприйнятні мовні одиниці, які пов'язані передусім із тілесністю, сексуальністю та фізіологічними процесами. **상소리** мають високий ступінь соціального табу і в традиційній корейській культурі вважаються неприйнятними у публічному та офіційному дискурсі. У сучасному молодіжному сленгу **상소리** часто зазнають пом'якшення (евфемізації) та графічної модифікації для зниження табуйованості.

Таким чином у корейській мовній традиції існує чітке термінологічне розмежування різних типів зниженої лексики. Поняття **욕** (**욕설**) охоплює інвективні одиниці з чітко вираженою адресною спрямованістю. **비속어** позначає просторічну або вульгарну лексику, яка може не мати прямої образливої інтерпретації. **상소리** репрезентує найбільш грубу форму лайки, що характеризується високим ступенем соціальної маркованості. Таке розмежування є важливим для філологічного аналізу, оскільки дозволяє уникнути узагальненого трактування обценізмів і врахувати їхню функціональну диференціацію.

Необхідно також підкреслити, що семантика корейської обценної лексики базується переважно на механізмах негативної оцінки, дегуманізації та зниженні соціального статусу адресата. На відміну від багатьох європейських мов, де домінує

сексуально-фізіологічна семантика, у корейській мові значну роль відіграють соціально-оцінні компоненти.

Поширеними є лексеми з компонентами **개, 늴, 년**, які виступають носіями негативної оцінності та реалізують функцію вербальної агресії. Наприклад, лексема **개새끼** використовується як сильна образа, що символічно дегуманізує адресата через його асоціацію з твариною. Подібну функцію виконує форма **개늴**, у якій компонент **개** підсилює зневажливість компонента **늴**, що означає «тип», «особа» і в обценному контексті набуває значення морально неповноцінного суб'єкта. Лексеми на зразок **미친 늴** або **나쁜 늴** реалізують приниження адресата шляхом приписування йому негативних моральних або психологічних характеристик. Водночас компонент **년**, який є гендерно маркованим обценізмом, функціонує в лексемах типу **미친 년** або **나쁜 년**, де він поєднує образу з гендерною маркованістю та додатково підсилює принизливий ефект. Таким чином, семантична структура цих одиниць передбачає не лише вираження негативної оцінки, але й символічне виключення адресата з нормативного соціального простору через його дегуманізацію та позбавлення соціально прийнятної статусу.

З прагматичної точки зору обценна лексика корейської мови виконує низку функцій. Передусім вона слугує засобом мовної агресії та емоційної розрядки в конфліктних ситуаціях. Водночас у неформальному спілкуванні між ровесниками обценізми можуть виконувати функцію солідаризації та зниження комунікативної дистанції. Важливою є контекстуальна зумовленість прагматичного значення лайки: одна й та сама одиниця може сприйматися як образа або як елемент дружнього спілкування залежно від статусних відносин між мовцями (박영순, 2012: 45–67).

Однією із особливостей обценної лексики корейської мови є те, що вона відображає конфуціанську модель культури, у якій мовна стриманість і повага до ієрархії є базовими цінностями. Порушення мовних табу через лайку набуває значення культурного жесту, що сигналізує протест, конфлікт або навмисне дистанціювання.

У науковій літературі, присвяченій обценній лексиці корейської мови, виокремлюються такі соціально-прагматичні особливості:

1. Ієрархічна зумовленість.
2. Перформативний характер: вона не лише передає емоцію, а й виконує соціальну дію.
3. Функціональна багатозначність: попри негативну конотацію, обценна лексика може виконувати функції солідаризації та емоційного збли-

ження, особливо в молодіжному або груповому дискурсі. У близьких стосунках лайка може слугувати не засобом агресії. Це означає, що негативна семантика може нейтралізуватися контекстом.

4. Контекстуальна варіативність обценної лексики та особливості її функціонування в медіадискурсі.

Значення обценних одиниць значною мірою залежить від інтонації, граматичного оформлення та каналу комунікації. У медіадискурсі часто застосовують стратегії евфемізації або часткового приховування обценних слів (최경봉, 2020: 55–82).

Деякі корейські дослідники вважають, що у мас-медіа лайливі слова часто зазнають пом'якшення або фонетичного маскування. Це свідчить про компроміс між експресивністю мовлення та нормативними обмеженнями публічного простору (정혜경, 2019: 55–82).

Таким чином обценна лексика корейської мови функціонує як маркер культурної напруги між нормативною та ненормативною мовною поведінкою. Обценна лексика корейської мови є складним лінгвокультурним і філологічним феноменом, що відображає специфіку соціальної ієрархії, прагматичні стратегії мовлення та культурні уявлення про межі мовної допустимості (김민정, 2015: 320–350). Її особливістю є переважання оцінної та соціально принизливої семантики над тілесною обценністю, а також висока контекстуальна залежність. Аналіз обценізмів корейської лексики дозволяє розширити уявлення про мовну картину світу, механізми оцінності та комунікативної поведінки носіїв корейської мови.

У публічному дискурсі (ЗМІ, освіта, офіційне мовлення) обценна лексика зазнає суворої нормативної регуляції. Натомість у цифровому просторі (соціальні мережі, вебкомікси, кіно) спостерігається поступова лібералізація її вживання, що свідчить про динамічний характер мовних норм у сучасній корейській лінгвокультурі (심현보, 이정희, 2024: 197–226).

Перспектива подальших досліджень обценної лексики корейської мови вбачається у зіставному аналізі корейської обценної лексики з відповідними явищами в українській мові, а також у вивченні трансформації обценності у молодіжному сленгу та цифровому дискурсі.

Вивчення обценної лексики корейської мови стає важливим напрямом сучасних лінгвістичних досліджень, оскільки воно дозволяє комплексно осмислити мовну поведінку, культурні норми та динаміку сучасного корейського суспільства.

Використання праць таких корейських мовознавців як Кім Мін Джонг, Лі Джонг Хун, Пак Йонг Сун, Джонг Хе Ёнг, Кім Сонг До, Чхе Кьонг

Бон, Сім Хьон Бо, Лі Джонг Хі та західних дослідників таких як Сонг Хо Мін, Люсі Браун, Джона-тан Калпепер, Кіт Аллан, Кейт Беррідж дозволило поєднати внутрішньомовний опис обсценної лексики корейської мови з міжкультурним та прагматичним підходами до аналізу табуованої лексики.

Великий вплив на розвиток обсценної лексики корейської мови пов'язано з можливістю виявлення механізмів формування молодіжного сленгу в корейській мові, зокрема процесів семантичного переосмислення, деривації та прагматичної переорієнтації обсценних одиниць. Аналіз цього мовного матеріалу сприяє глибинному розумінню соціолінгвістичних процесів, що відбувається в сучасному корейському суспільстві, а також дозволяє простежити взаємозв'язок між мовою, культурою та поколінневою ідентичністю. Важливим є те, що розуміння особливостей молодіжного сленгу та його обсценного компонента є необхідним для адекватної інтерпретації сучасного корейського дискурсу, експресії в корейському мовному середовищі. Прагматична цінність подібних досліджень визначається можливістю використання результатів у комунікації та запобігання комунікативним помилкам у реальному спілкуванні. Ці фактори дозволяють підготувати фахівців зі сходознавства на високому рівні.

Таким чином дослідження обсценної лексики корейської мови є своєчасним і необхідним як з теоретичного, так і з практичного погляду, що обґрунтовує доцільність його проведення.

Окремим пластом для досліджень з даної теми залишається типологічне порівняння обсценізмів корейської та української мови, тому що вони мають вагомий відмінності.

Висновок. Обсценна лексика корейської мови є складним лінгвокультурним феноменом, що відображає специфіку соціальної ієрархії, прагматичні стратегії мовлення та культурні уявлення про межі мовної допустимості. Її особливістю є переважання оціночної та соціально принизливої семантики над тілесною обсценністю, а також висока контекстуальна залежність. У корейській мовній картині світу обсценізми тісно пов'язані з категоріями статусу, віку та міжособистісної дистанції, що зумовлює їх функціонування в межах чітко структурованої системи ввічливості.

Важливим фактором сучасної тенденції розвитку обсценної лексики корейської мови є її активне поширення в молодіжному сленгу та цифровій комунікації, що супроводжується процесами десемантизації, прагматичного переосмислення та поступового ослаблення первинної табуованості. У багатьох випадках обсценні одиниці втрачають виключно інвективну функцію та набувають експресивно-емфатичного або навіть жартівливого забарвлення, виконуючи роль маркерів групової ідентичності й солідарності.

Отже, сучасний стан розвитку корейської обсценної лексики засвідчує її динамічність і варіативність, зумовлені соціокультурними трансформаціями, медіатизацією комунікації та змінами в нормативних уявленнях про мовну пристойність. Перспективним видається подальше комплексне дослідження цього явища з урахуванням соціолінгвістичних, прагматичних і дискурсивних параметрів, а також у зіставному аспекті з іншими мовами, що дозволить глибше осмислити механізми взаємодії мови, культури та соціальної регуляції мовлення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Allan K., Burrige K. *Forbidden Words: Taboo and the Censoring of Language*. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. P. 303. DOI: 10.1017/CBO9780511617881.
2. Brown L. *Korean honorifics and politeness in discourse*. Amsterdam : John Benjamins, 2011. P. 326.
3. Culpeper J. Impoliteness and verbal aggression // *Journal of Pragmatics*. 2011. Vol. 43. P. 254–266.
4. Sohn H. *The Korean language*. Cambridge : Cambridge University Press, 1999. P. 445.
5. 김민정. 한국 욕설의 사회언어학적 기능. 서울 : 한국문화사, 2015. P. 256.
6. 김성도. 언어와 문화. 서울 : 민음사, 2010. P. 312.
7. 박영순. 한국어 화용론. 서울 : 태학사, 2012. P.298.
8. 이정훈. 상소리와 언어 예절 : 한국어 비표준 어휘 연구 // *국어학 연구*. 2018. № 42. С. 73–101.
9. 심현보, 이정희. Netflix 오리지널 한국 콘텐츠에 나타난 비속어·욕설 양상 분석 // *어문연구*. 2024. № 52 (2). С. 197–226.
10. 정혜경. 한국어 욕설의 의미 변화와 담화기능 // *담화와 인지*. 2019. № 15. С. 55–82.
11. 최경봉. 대중매체에 나타난 욕설 표현의 완화전략 // *미디어 언어학*. 2020. № 15. С. 55–82.

REFERENCES

1. Allan K., Burrige K. (2006). *Forbidden Words: Taboo and the Censoring of Language*. Cambridge: Cambridge University Press. 303 p.
2. Brown L. (2011). *Korean Honorifics and Politeness in Discourse*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company. 326 p.

3. Culpeper J. (2011). Impoliteness and Verbal Aggression. *Journal of Pragmatics*. Vol. 43, pp. 254–266.
4. Sohn H.-M. (1999). *The Korean Language*. Cambridge: Cambridge University Press. 445 p.
5. 김민정 (2015). 한국 욕설의 사회언어학적 기능 [Sociolinguistic Functions of Korean Swear Words]. 서울: 한국문화사. [Korean]
6. 김성도 (2010). 언어와 문화 [Language and Culture]. 서울: 민음사. [Korean]
7. 박영순 (2012). 한국어 화용론 [Korean Pragmatics]. 서울: 태학사. [Korean]
8. 이정훈 (2018). 상소리와 언어 예절: 한국어 비표준 어휘 연구 [Vulgar Language and Linguistic Etiquette: A Study of Non-standard Korean Vocabulary]. 국어학 연구. No. 42, pp. 73–101. [Korean]
9. 심현보, 이정희 (2024). Netflix 오리지널 한국 콘텐츠에 나타난 비속어·욕설 양상 분석 [A Study on Profanity and Slang in Netflix Original Korean Content]. 어문연구. No. 52 (2), pp. 197–226. [Korean]
10. 정혜경 (2019). 한국어 욕설의 의미 변화와 담화기능 [Semantic Change and Discourse Functions of Korean Swear Words]. 담화와 인지. No. 15, pp. 55–82. [Korean]
11. 최경봉 (2020). 대중매체에 나타난 욕설 표현의 완화전략 [Mitigation Strategies of Swear Expressions in Mass Media]. 미디어 언어학. No. 15, pp. 55–82. [Korean]

Дата першого надходження статті до видання: 27.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.04.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

